

Redakční rada

Výkonná redaktorka a jazyková korektorka: Mgr. Tereza Čálková

Grafická úprava a sazba: Mgr. Lada Slabá

Tisk: Základní škola Liberec, Sokolovská

Redaktoři paranormálního vydání:

Nela Andrlová, 6.B

Radka Hálová, 6.A

Klaudie Karpetová, 7.B

Šimon Kyrál, 6.A

Johana Richterová, 9.A

Eliška Roncová, 6.B

Viktorie Salomonová, 7.A

Anna Šulcová, 7.A

Kristýna Uhrová, 7.A

Emma Valentová, 7.A

Ilustrace:

titulní stránka Tereza Trojanová, 6.B, báseň Nela Andrlová, 6.B

Fotografie:

archiv školy a archiv A. Perné

Kontakt

Základní škola, Liberec

Sokolovská 328, p.o.

460 14, Liberec XIII

tel.: +420 481 120 586

email: skola@zssokol.cz

www: <https://zssokol-cz.flox.cz/>

Facebook: Škola Sokolovská

V ŠKOLÁSEK

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY SOKOLOVSKÁ

PARANORMÁLNÍ VYDÁNÍ
DUBEN 2023/ROČNÍK 28

Tereza Trojanová, 6.B

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

máte rádi záhady, tajemno a rádi se bojíte? Pak toto číslo přečtete doslova jedním dechem. A pokud patříte ke skupině, která strašidla a horory příliš nevyhledává, nevadí. Určitě se bude nový Školásek líbit i vám.

Za redakci zdraví
Mgr. Tereza Čálková

www.sonsofgotham.com

Vtipy

Radka Hálová, 6.A

Princ a čarodějnice

Krásný princ zabloudí v lese. Potká starou, ošklivou čarodějnici, která má na rameni kočku. Čarodějnice se zašklebí a řekne: „Když uhádneš, jaké zvíře mám na rameni, tak si tě vezmu za muže.“ Princ se strašně lekne a vyhrkne: „Chobotnici!“ Čarodějnice se usměje a řekne: „No, není to až tak, ale já ti to uznám.“

Jak poznat čarodějnici?

V roce 1520 – nelze utopit, v roce 2020 – je skoro dva měsíce doma a nepřibere!

Divoká oslava čarodějnic

„Ty jsi ale byla včera opilá“, říká Helena den po tradičním pálení čarodějnic kamarádce. „Vtrhla jsi v hospodě do kumbálku, vzala koště a odletěla!“

Hlupáček a čarodějnice

Starší paní si kupuje papouška a usměje se na něj: „Tak co ty, hlupáčku, umíš mluvit?“ „A co ty, čarodějnice?“ odpoví papoušek. „Umíš létat?“

Zdroj: www.abicko.cz

Z tvorby žáků

Obrázek a básnička jsou inspirované abstraktní

malbou českého malíře, grafika a pedagoga Jana Kotíka (1916 - 2002), představitele českého kulturního dění 20. století.

VLAK

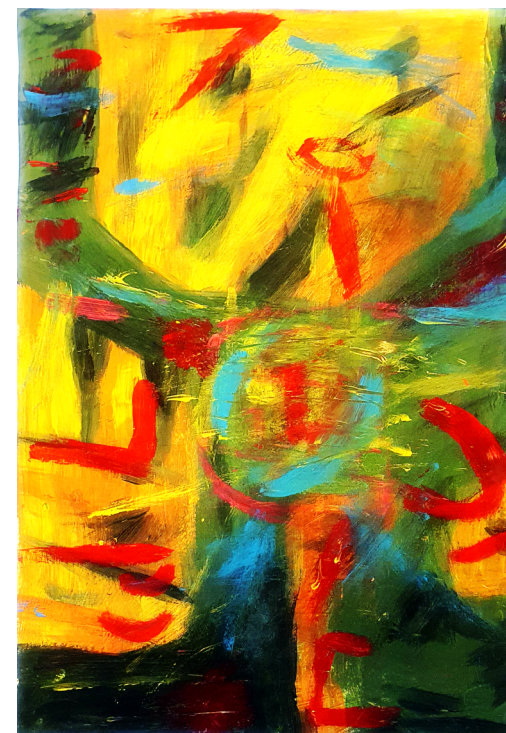
Nela Andrllová, 6.B

Jsem vlak spěšný,
vždy úspěšný,
sním o jízdě ladnější.

Města míjím,
nezastavím,
zatačky jsou zrádnější.

Musím stačit,
nechci tlačit,
staré vlaky včerejší.

Proto jedu,
jak to svedu,
krajina mě unášší.

Nela Andrllová

„Výtvarné umění se rodí proto, aby dělalo obraz světa.“ Jan Kotík

Faraonova kletba

Johana Richterová, 9.A

Když se řekne faraon, jistě vás napadne Tutanchamon, jehož jméno ve školách vždy zazní, když je řeč o starověkém Egyptu. Jak to, že je jedním z nejznámějších faraonů, když jeho původ i datum narození jsou jen dohady a nedožil se více než osm-nácti let?

Tutanchamon se narodil kolem roku 1344 a jeho rodiči jsou pravděpodobně Achnaton a proslulá Nefertiti. Tutanchamon se narodil hned s několika nemocemi a byl celoživotně postižený. Po smrti svého otce nastupuje k vládě už jako devítiletý a zároveň po devíti letech umírá, pravděpodobně na infekční chorobu.

Jeho hrobka je nejmenší v celém Údolí Králů. Hrobku objevil archeolog Howard Carter. Se svým týmem našel zcela nedotčený sarkofág s celkovou posmrtní výbavou. Carter dal vědět svému sponzorovi lordu Carnarvonovi, aby se otevření hrobky mohl také účastnit. Stalo se to 4. listopadu 1922.

Zpráva o objevu Tutanchamonovy hrobky vyvolala nadšení, ale začaly se také objevovat názory, že

otevření hrobky bez náležitého obřadu bude mít následky.

V deníku Times byl publikován názor Marie Corelliové, která řekla: „Každé neuvážené vniknutí do zapečetěné hrobky předznamenává strašlivý trest.“ Po nějaké době se tento názor potvrdil smrtí 56letého lorda Carnarvona, který pravděpodobně zemřel na otravu krve a zemřeli i další lidé, kteří se na vykopávkách podíleli, například egyptský princ A.K.Fahmy Bej, archeolog H. Evelyn-White, radiolog A. D. Reid, egyptolog A. Ember a Carterův přítel B. Ingham.

Za normálních okolností by tato úmrtí byla považována za normální, ale kvůli spojení s Tutanchamonem se vždy jednalo o Faraonovu kletbu. V dnešní době se vědci domnívají, že se jednalo o pouhý výmysl, ale faktem zůstává, že z 26. osob, které se účastnily otevření hrobky, zemřelo v následujících letech šest z nich.

Zdroj: 100+1 zahraniční zajímavosti 1/2023

Čarodějnice

Johana Richterová, 9.A

Nikdo z nás asi nikdy nepotkal čarodějnici, a přesto každé dítě ví, jak taková čarodějnice vypadá. Jak? Je to šeredná hákonosá stařena s černou kočkou za krkem, která čeká na Jeníčka s Mařenkou v perníkové chaloupce nebo jako čarodějnice z divadelní hry Macbeth od Williama Shakespeara.

Čarodějnicím byly přisuzovány schopnosti proměny např. v kočku, krkavce nebo hada, létání na koštěti a vaření lektvarů. Lektvary vařily ve velkém černém kotli, do kterého přidávaly magické přísady s bylinami a mumlaly zaříkávadla. Magickými přísadami mohli být sušené žáby, netopýři, hadi a jiné obětiny.

Jejich znalosti o bylinách, kořenech a houbách představovaly prastaré, v tajnosti udržované zkušenosti a propůjčovaly jim zvláštní moc. V jejich vlastní kultuře byly bylinkářkami a teprve následující generace z nich udělaly nebezpečné čarodějnice.

Od středověku je církev pronásledovala, protože se věřilo, že

Zdroj: www.cs.wikipedia.org/wiki/carodejnicke_procesy

Pomník u kostela v Sobotíně Foto: E. Chytková
www.topzine.cz

umí přivolat bouři i sucho a následnou neúrodu nebo člověka vyléčit či zabít.

Lidé čarodějky často tajně navštěvovali a žádali je o pomoc, pokud se ale čarodějkám pomoc nevydařila, čelily obvinění. Přiznání se ke spolčení s ďáblem bylo vynucováno krutým mučením.

Čarodějnické procesy jsou historickým jevem od 15. do 18. století, kdy jen v Evropě a Americe bylo upáleno 35 000 až 100 000 lidí (ženy i muži).

Na českém území procesy zachytil spisovatel Václav Kaplický ve svém historickém románu Kladivo na čarodějnice. Čarodějnictví a procesy s čaroději a čarodějnicemi nejsou výjimkou ani v 21. století např. v Africe nebo Indii.

Moderní čarodějnictví

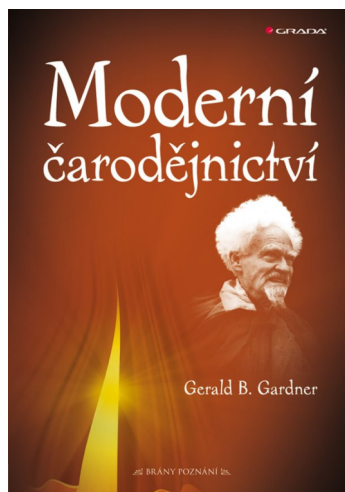
Eliška Roncová, 6.B

Moderní čarodějnictví je široké hnutí zaměřené na magii, bylinkářství, léčitelství, věštění a další praktiky spojené s historickým čarodějnictvím. Jeho vznik je spojen s polovinou 20. století, ačkoliv většina ze skupin se mu věnujících tvrdí, že jsou následovníky mnohem starší tradice.

Tři tváře
bohyně

Většina moderních čarodějů a čarodějnic spojuje svou praxi s předkřesťanským náboženstvím Evropy. Nejrozšířenější a nejvýznamnější formou moderního čarodějnictví je Wicca. Známa je také pod názvy pohanství čarodějnictví a je součástí nových pohanství náboženství. Vznikla v první polovině 20. stol. v Anglii a inspiruje se směsí starodávných pohanství tradic a motivů 20. století.

Více informací naleznete
v knize *Moderní čarodějnictví*.

Zdroj:
https://cs.wikipedia.org/wiki/Moderní_čarodějnictví
<https://globe24.cz/revue/wicca-aneb-jak-vypadá-maggie-dnes>

Záhadný orb na fotografiích, smítko, hmyz nebo duch?

Mgr. Tereza Čálková

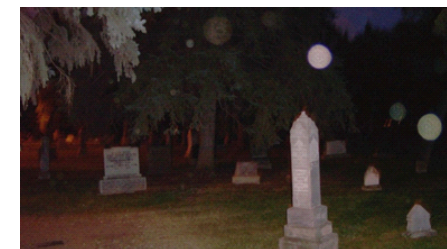

Určitě jste si někdy při prohlížení právě pořízených fotografií všimli „záhadného“ světelného kruhu (může jich být na fotografii i více najednou). Ve většině případů se jedná o prolétající hmyz, vadu čočky fotoaparátu nebo o poletující prachové částice. Ovšem jsou i situace, kdy se nejedná ani o jednu z výše uvedených možností. O co tedy potom jde? Co je to orb?

Kulaté světelné útvary a formace známé jako orbys jítí fantazii záhadologů už řadu let. Vypadají jako kapky vody, částice prachu nebo smítka či kuličky. Co jsou zač? „Jde o zmaterializované, zhmotnělé formy

energie ve tvaru plazmatických světelných koulí. Pocházejí z astrálních světů a pronikají do naší dimenze. Jsou to duše zemřelých, ale i další astrální bytosti, entity a formy,“ říká česká badatelka a publicistka Alena Horká. (citováno z : <https://epochaplus.cz/tajuplne-orby-na-fotkach-jde-o-duse-zemrelych/>) ...zjednodušeně duch, duše zemřelého. Orbys jsou většinou bílé barvy a lze je vyfotografovat téměř kdekoli (staré historické budovy, doma, na hřbitově, na ulici...). Říká se, že tento energetický otisk může vyfotografovat jen člověk s rozvinutým parapsychologickým vnímáním. Ale kdoví...

Zdroj: www.tajemno.net
www.epochaplus.cz

Záhada Lochnesské příšery

Johana Richterová, 9.A

Lochnesská příšera neboli Nessie by mohla vypadat jako obří nestvůra s dlouhým krkem a čtyřmi končetinami připomínajícími ploutve. Je to jedna z největších skotských atrakcí a údajně se má nacházet v jezeře nedaleko města Inverness. Každoročně se sem zajede na tuto atrakci podívat asi 1,5 milionů lidí.

O tuto záhadu se zajímalo mnoho vědců, ale ani při zkoumání vzorků se nepotvrdila přítomnost velkého plaza. Údajně ale Nessie viděly stovky lidí a některým z nich se to podařilo i zdokumentovat. Některé z dokumentací se podařilo vyvrátit a valná většina těchto podvodů se snažila zlepšit turismus. I přes to, že se nikdy nedokázalo, že Nessie existuje, díky sochám a obrázkům můžou vydělávat na této historce i okolní města.

Zdroj: časopis 100+1, 12/2022 a časopis Reflex, Záhada jezera Lochness vyřešena, 9/2019

Kdybyste si chtěli zajet do Skotska podívat se na tuto atrakci, můžete se svézt výletní lodí, určenou pro fanoušky Lochnesky. Tato a jiné atrakce přinesou skotské ekonomice miliony liber ročně (jedna britská libra je asi 27 Kč).

Někteří lidé se domnívají, že Nessie je ve skutečnosti plesiosaurus, dinosaur velký asi 3,5 metru, který dokázal přežít dodnes. Na argumenty, že by tak velký tvor neměl v jezeře dost potravy, nebo by se musel po každé hodině opět nadechnout nad hladinou, fanouškové této teorie odpovíděli tak, že se dostává pomocí podzemních kanálů ven do moře a tam v otevřených vodách získá dostatek potravy. Někteří vědci se domnívají, že pokud Lochneska existuje, byl by to pravděpodobně obří úhoř.

Zajímavostí je, že existuje pojištění pro případ, že by na vás při plavání v jezeře zaútočilo velké neznámé zvíře. Tak co, nebáli byste se jít vykoupat do jezera, kde se údajně Lochneska nachází?

Nejstrašidelnější místa ve světě

Šimon Kyrál, 6.A

1. Sanatorium Waverly Hills – Kentucky, USA

Budova byla otevřena v roce 1910 a byla určena pacientům s tuberkulózou. Po ukončení v roce 1982 budova chátrá. Často se mluví o pokusech na lidech např. zkoušení UV záření, možná kvůli tomu tam umřelo přes 60 tisíc lidí. Spousta lidí viděla stínové postavy a slyšela hlasy.

2. Lesík sebevrahů, Japonsko

Oficiální název lesa je Aokigahara na ostrově Honšú. Je proslulý jako místo pro spáchání

sebevraždy. Důvodem je, že místo je spojováno s japonskou mytologií plnou démonů a duchů.

3. Strašidelný dům v Amityville

Strašidelný je kvůli tomu, že v 70. letech zde zabil drogově závislý Ronald DeFeo mladší šest členů své rodiny. O rok později se sem nastěhovala rodina Lutzových, kteří se, ale hned odstěhovali, vyhnaly ji nadpřirozené jevy.

Zdroj: Novinky.cz, Blesk.cz

Kristýna Uhrová, 7.A

Paranormální jevy v ČR

CO JE PARANORMÁLNÍ JEV?

Paranormálním jevem se nazývají skutečnosti, pro které není známo racionální vysvětlení. Paranormální jevy jsou často pro svou mohutnou iracionální složku kontroverzním tématem.

HRAD HOUSKA

Jedním z míst plným paranormálních jevů je hrad Houska v severních Čechách. Hrad Houska je opředen mnoha záhadami a láká milovníky tajemství. Již kronikář Václav Hájek z Libočan ujišťoval, že tudy vede otvor „rovnou do pekla“. Opravdu se říkalo, že zdejší studna je bezdná a lidé se báli, že by se tudy drali čerti na zemský povrch. A když zdroje vody vysychaly, mělo to být údajně čertovo dílo, a tak lidé studnu raději zasypali, aby se zbavili zlých duchů. Nad studnou pak byla vystavěna kaple, jejíž stěny i v parném létě zůstávají vlhké, zatímco všude kolem je sucho...

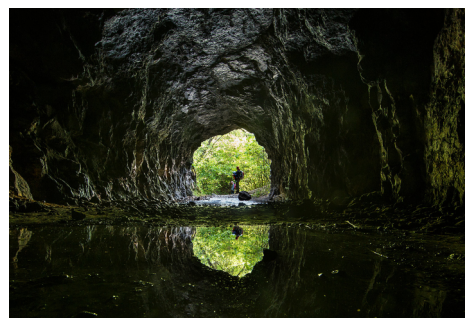
Zdroj: www.rexter.cz
kniha P. Davida a V. Soukupa
Za strašidly na hrady a zámky

STRÁNSKÉ SKÁLY

Dosud nevysvětlitelné jevy se udávají ve Stránských skalách, kde byla v roce 1938 nalezena Vlasta Dostálová v kaluži vlastní krve. Dodnes není jasné, co přesně se stalo a jestli se jednalo o nehodu nebo o vraždu.

Ve štolách pod Stránskou skálou dodnes údajně přebývá duch Vlasty Dostálové, který se chce mstít za svou smrt.

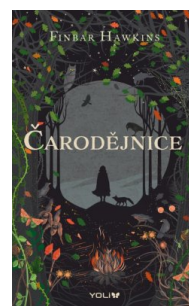
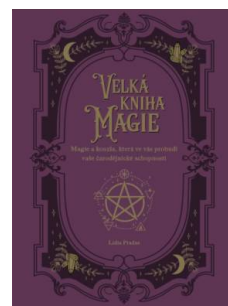
Knihy

Klaudie Karpetová, 7.B

VELKÁ KNIHA MAGIE

Lidia Pradas

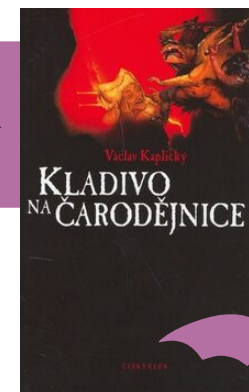
Velká kniha magie je rozdělena do devíti kapitol, které se věnují nejdůležitějším oblastem bílé magie. Čtenář zde najde odpovědi na nejčastější otázky a pochybnosti, se kterými se setká každý zájemce o magii na počátku své cesty. Dále získá teoretické i praktické základy jednotlivých odvětví magie, jako je práce s krystaly a bylinkami, naučí se různé techniky předpovídání budoucnosti a v neposlední řadě se dozví, jak přivolávat duchy a božstva.

Zdroj: www.knihydobrovsky.cz

ČARODĚJNICE Finbar Hawkins

Dechberoucí příběh ze sedmáctého století o ženské síle, čarodějnictví, zlobě, pomstě a poutech, která nás svazují...

Potom, co byla Evey svědkem brutální vraždy své matky spáchané lovci čarodějnic, chce jediné – vystopovat vraha a pomstít se. Zlost v ní sílí... Nezbyvá jí však než být rozumná. Dala totiž matce slib, že ochrání svou malou sestru Dill a za všech okolností ji udrží v bezpečí. Touha po pomstě je ale stále větší. Dodrží Evey svůj slib, nebo se vydá za svým osudem?

KLADIVO NA ČARODĚJNICE

Václav Kaplický

Vraždící losinská a šumberská bestie jménem Boblig, šílený inkvizitor a jeho ochránci (kníže Liechtenstein a olomoucký biskup téhož příjmení) vstoupili koncem 17. století do dějin jako tvůrci hrůzostrašného hororu monstrózních čarodějnických procesů, při nichž osobně fanatický mnohonásobný vrah Boblig fyzicky a psychicky zmasakroval, umučil, okradl o čest a majetek a nakonec zaživa upálil přes stovku nevinných obětí.

Duchařská anketa

Emma Valentová, 7.A

Tentokrát vám přinášíme anketu na téma duchařských zážitků. Zeptali jsme se tedy žáků 1. a 2. stupně na jejich zkušenosti.

Otázka č. 1

Věříte na duchy?

ANO 57 %

NE 43 %

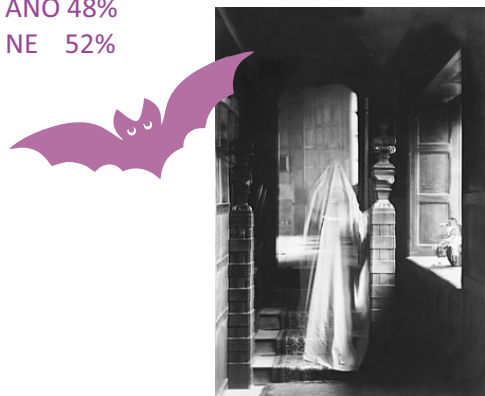

Otázka č. 2

Chtěli byste se někdy stát duchem?

ANO 48%

NE 52%

Otázka č. 3

Viděli jste někdy ducha/duchy?

ANO 30%

NE 70%

Otázka č. 4

Stalo se vám někdy něco nadpřirozeného?

ANO 75%

NE 25%

NEJČASTĚJŠÍ ODPOVĚDI:

1. sen se stal realitou
2. přemísťování věcí
3. vše z možných odpovědí, něco jiného
4. setkání s duchem

www.christianiti.com

www.abc.net.au

www.lithub.com

Interview s paní učitelkou Adélou Pernou

Viktorie Salomonová a Anna Šulcová, 7.A

R: „Věříte na duchy, paranormální jevy?“

AP: „Ano, věřím.“

R: Máte s nimi nějakou zkušenost, popř. jakou?

AP: „Ano, s duchy mám zkušenost já i celá naše rodina, ale každý trochu jinou. Co se mně osobně stalo je, že když jsem studovala, tak jsem měla letní brigádu na 600 let starém hradu Kost, kde jsem dělala průvodkyni. Jednou, jsme byli s kolegou v noci venku a povídali jsme si o poslední majitelce hradu, jak by se jí tu asi tak líbilo dnes, když se v ten moment rozsvítla světla. Problém je, že ta světla reagují na pohyb, ale nikdo tam nebyl a k tomu mají ta světla špatné čidlo, takže se někdy nezapnou, ani když tam projde člověk. Byla tam však v chodbě za sebou tři světla a prostřední se najednou rozsvítlo, aniž by se rozsvítla ta krajní světla, což není možné.“

R: „Vyvolávala jste někdy duchy?“

AP: „Ano, jednou a už to nikdy neudělám, protože jsme s kamarádkami vyvolávaly duchy a najednou nám všem přišla zpráva od operátora, ve které nebylo nic napsané a hrozně jsme se vyděsily.“

R: „Věříte na vlkodlaky, upíry apod.?“

„No, to vyloženě asi ne.“

Foto: Archiv Adély Perné

R: „Chtěla byste se stát duchem, duší?“

AP: „Dobrovolně asi ne, ale kdybych musela, tak by mi to tak hrozně nevadilo.“

R: „Znáte nějaké místo s duchy (v Čechách)? - Jaké?“

AP: „Tak vím, že se často mluví o hradě Houska, ale osobní zkušenost mám z místa, kde jsem jako menší byla s rodinou a všem se nám tam udělalo nevolno nezávisle na sobě a teprve potom jsme na internetu zjistili, že to bylo místo, kde se dříve popravovalo.“

R: „Myslíte si, že v budoucnu bude potvrzena existence duchů?“

AP: „Já osobně doufám že ano, protože na ně věřím, ale nevím, jestli to bude možné.“

R: „Děkujeme Vám za rozhovor.“

Vyrábíme

Emma Valentová, 7.A

Dnes Vám představím úplně jednoduchý a snadný návod, jak si vyrobit čarodějnici.

POMŮCKY:

černý a bílý papír,
pastelky nebo fixy,
lepidlo,
nůžky a sešívačka

čarodějnici

Pak už jen stačí přilepit ruce
nohy a hlavu podle fantazie
na papírovou harmoniku.

Tak snad není ještě tak
pozdě a stihnete si ji
vyrobit. Ať se dílko podaří:-)

POSTUP: Černý papír poskládáme
do harmoniky. V místě, kde budeme
chtít přilepit hlavu, kousek secvak-
neme sešívačkou, podle obrázku.

Hlavičku, ruce a nohy namalujeme
pastelkami nebo fixy na bílý papír a
nůžkami opatrně vystříháme.

Zdroj: www.krokotak.com

Strašidelné vaření

Emma Valentová, 7.A

SUROVINY:

45g másla
½ hrnku polohrubé mouky
2 lžičky cukru
(1 lžičku vanilkového aroma)
2 lžíce mléka
1 lžička kakaa

POSTUP:

Mouku, cukr a kakao nasypeme do mísy. Přidáme povolené máslo, mléko a aroma. Vše zpracujeme, dokud nám nevznikne hladké a nelepivé těsto. Hotové těsto dáme do lednice na 30 min. Troubu předehřejeme na 175°C. Vytvarujeme 12 malých válečků, na dvou místech promáčkeme prstem. Na výstupcích uděláme párátkem rýhy jako na kloubech prstů. Do jednoho promáčknutí zamáčkeme mandli. A na konec vložíme do trouby.

SUROVINY:

banány
čokoládové lupínky („chocolate chips“)
velkou bílou čokoládu
mléko nebo smetanu
strouhaný kokos
nanuková dřívka

Banánovní duchové

POSTUP: Oloupejte banány a rozkrojte je napůl. Do každé půlky zastrčte nanukové dřívko. Na plotně rozpustěte za stálého míchání bílou čokoládu. Pokud je hutná, přilijte trochu mléka nebo smetany. Připravte si pekáč vyložený pečicím papírem. Na talíř si připravte strouhaný kokos. Berte nachystané banány za dřívko a namáčejte je do rozpuštěné čokolády. Hned je pak obalte ve strouhaném kokosu a dejte na pekáč vystlaný pečicím papírem. Čokoládové lupínky použijte na oči a pusy. Dejte do mrazáku alespoň na 4 hodiny, lepší je však nechat je zmraznout přes noc.

www.pigi.cz

REDAKČNÍ TYP:

Aby prstíky vypadaly opravdově,
po upečení dej kolem mandličky
a nakonec prstu marmeládu nebo
rozehrátou čokoládu.

